

Resumen de la tesis en valenciano

La tesi titulada *De l'individu o de l'essència? -Sobre el retrat xinès, la seva evolució i relació amb el retrat occidental des de la tradició fins al segle XX-*, presentada per Chao-Cheng Huang, aborda les diferències entre el retrat tradicional xinès i occidental, analitzant les transformacions de les formes pictòriques que es van succeir des les seves etapes tradicionals fins al segle XX, i fent una comparació entre les seves respectives característiques essencials quant a l'estètica visual i el concepte d'individu.

En l'art tradicional xinès, el retrat va inspirar la primera idea estètica de la pintura xinesa, a més de ser el gènere pictòric més antic. Però, en comparació amb l'art occidental, dit retrat no era sinó una representació tancada i seriosa, fins i tot rígida i insípida, tant en la seva funció pràctica com en la seva forma expressiva. Aquest fet constatat, aquesta diferència, va ser el punt de partida del nostre estudi.

Si pensem que el retrat és una representació pictòrica que captura les característiques exteriors i reals de l'individu, incloent la transmissió del sentit de l'ésser humà, se'ns planteja llavors la qüestió del retrat xinès tradicional, el qual mai va buscar, com a norma teòrica i important de la seva estètica visual, que la representació pictòrica imités amb fidelitat i des d'un punt de vista objectiu l'aparença de la realitat, per contra, es va centrar a destacar i expressar les idees principals de l'antiguitat xinesa, com van ser el "ying" i el "yang", el "cel", el "qi", el tao, l'esperit, l'ètica o la moral, entre d'altres, reflectint així la llei natural i l'ordre harmoniós i invisible que existeix en totes les coses de la natura. Per exemple, mentre el "retrat de l'emperador" o el "retrat de l'avantpassat" prenen en compte l'ús i la disposició del símbol, corresponent-se amb la norma de l'escala social, en el "retrat de lletrat", per altra banda, la relació entre la pintura i la poesia remarcarà, no només com a qüestió sinó també com a clau de la feina, el fet que el xinès no tingués com a objectiu principal de les seves imatges de retrat la recerca d'una forma recognizable.

Aquesta tesi, per tant, partirà d'aquesta diferència fonamental centrant en això la seva hipòtesi i en la creença que aquest relat de la diferència i les seves respostes es descobreix a través de les imatges de retrat: la fona diferència de conceptes de l'individu. Així, tractarà d'explicar i comentar primer la influència de les idees estètiques que el pensament sobre l'invisible va generar en el retrat

xinès tradicional, contrastant amb la imatge de l'individu de l'art clàssic occidental, així com amb les seves idees estètiques i l'evolució de l'estil de la "forma", que ens servirà per investigar la diferència essencial i cultural que existeix entre aquestes dues arts visuals. Posteriorment, abordarem de manera concreta la imatge de l'home com a individu en l'art occidental i xinès, ja que en ambdós casos va tenir lloc una ruptura revolucionària, al segle XX, pel que fa a les seves pròpies formes expressives tradicionals: el retrat occidental va trencar amb els principis clàssics de la representació i el retrat xinès va adoptar la convenció occidental de la representació natural de la realitat objectiva com a norma de la seva idea pictòrica. Finalment, ens centrarem en la característica propagandística del retrat, l'ús va ser controlat i / o suprimit per les diferents ideologies polítiques autocràtiques, així com en la influència que aquest va exercir sobre la creació artística de la imatge de l'individu durant el període de les diferents dominacions de Mao Tse-Tung i Chiang Kai-Shek.

Com a centre de les conclusions que s'aporten, direm que a finals del segle XX, el desenvolupament del retrat xinès penetrar, gradualment, en una atmosfera artística d'estil pluralista i fragmentari, que va començar a desenvolupar en els anys seixanta arran del naixement de l'art Pop i la forma expressiva quedar també reflectida en les influències rebudes per part de la fotografia, de la ciència i de la tecnologia occidental. En aquest moment, per tant, el retrat xinès representarà un gran nombre de conceptes i de característiques creatives que li faran assemblar-se a la forma expressiva de l'art contemporani occidental, fet que l'ha portat a una confusió sobre la distinció i el reconeixement de la seva pròpia cultura visual. Però, certament, les idees estètiques essencials, tant del retrat xinès com de l'occidental, que es van radicalitzar en les seves respectives evolucions històriques, no arribaran a desaparèixer per complet de la representació. De fet, els seus diferents sentiments culturals i visuals continuen existint, encara, a l'interior més profund de cada persona, en cada detall subtil i invisible.

Atenent doncs a aquests detalls subtils de la imatge del retrat, al llarg d'aquesta tesi, a més de fer referència a textos de diferents camps del saber, com ara la filosofia, l'estètica, la teoria artística, la història i l'art folklòric, entre d'altres, s'ha seguit una metodologia principal de recerca basada en utilitzar i disposar un gran nombre d'imatges de pintures de retrat per mostrar les característiques estètiques de l'evolució pictòrica del retrat xinès i de l'occidental, tenint en compte

que no es tracta d'un treball historiogràfic, sinó d'un estudi visual en les formes de discurs creiem, pel nostre ofici de pintura. Això, principalment, serà perquè el lector, a través de la pràctica de la contemplació, entengui a l'altra cultura, així com, d'alguna manera, pugui trobar una reflexió i potser fins a un cert descobriment sobre la seva pròpia creença essencial en el ésser humà.

Finalment, considerem que aquest estudi no queda tancat en aquesta tesi, fins al dia d'avui estem expectants davant el procés de xocs i cruixits que segueix produint-se entre les dues cultures i que, encara avui, no ha pogut arribar a tan sols un punt menys abismal, al que sembla no haver destí últim.